

Tropper med sig og føre dem frem. Det er det, der sker fra den anden Side, og som i Gaar navnlig blev foretaget i større Stil af det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal).

Det ærede Medlem ytrede angaaende Beskyttelsen, at det egentlig talt slet ikke vilde være saa forfærdelig slemt for „os“ — det vil sige for de Herrer paa den anden Side — at tiltræde denne Tanke, dersom det var saaledes, at Staten virkelig fik al den Indtægt af Tolden, som fremkom derved, at der er Beskyttelse. Men det var langt fra Tilfældet; sagde det ærede Medlem. Thi Forholdet var netop det, at der var en Mængde Millioner, der gik i privates Lommer, og at Industrien og Haandværket beskattede Befolkningen og gjorde det i en saadan Maalestok, at der er adskillige, der ere blevne Millionærer derved. Jeg optegnede disse Ytringer, som ere ret betegnende for det ærede Medlems Standpunkt, thi de ere komne frem med al den Styrke og — hvis han vil tilgive mig, vil jeg sige — med al den Overdrivelse, hvormed han plejer at udtale sig. Det ærede Medlem nævnedes Eksempler derpaa, og jeg skal tillade mig at opholde mig et Øjeblik ved de tre Hovedeksempler, han nævnedes.

Han talte om Papirfabrikationen og udtalte, at den indbragte saa og saa meget i Told, det var ikke saa stort et Beløb. Men, sagde han, der bruges her i Landet en saadan Mængde Papir, som tilvejebringes ved de danske Papirfabrikker, at man maa beregne, at det vil medføre en Toldindtægt af over 1 Mill. Kr., og denne ene Million, Kr., siger det ærede Medlem, give vi altsaa til Fabrikkerne, der giver man altsaa 1 Mill. Kr. til Papirfabrikkerne her i Landet, om Aaret vel at mærke. Hans Opfattelse er den, at alt dette gaar i de privates Lommer, og at altsaa Befolkningen betaler denne Afgift eller denne Beskatning, som han kaldte det, til de private. Der findes, som alle vide, her i Landet foruden en privat Mands Fabrik, hvor han tilvirker Papir, som han vistnok forbruger alt sammen selv, de forenede Papirfabrikker, der ere et ret stort Aktieselskab. Dette Aktieselskab har nu en Aktiekapital af 3 Millioner Kr. — den har før været 2 Millioner, men nu er den 3 — og dette Selskab har en Indtægt af 6 pCt. heraf, og har hvert Aar haft en Indtægt af 6 pCt. det er altsaa nu i disse Tider, hvor Kapitalen er 3 Millioner Kr., 180,000 Kr. det faar i Indtægt. Hvad er det Indtægten af? Det er for det første

Indtægten af den Kapital, der staar i Forretningen, det er jo deres egen Kapital, som disse 6 pCt. indbefatte Renten af. Dernæst Indtægten af den Virksomhed og Dygtighed, som i det hele taget af Bestyrelsen er lagt i hele denne Affære. Af disse 6 pCt., som jeg altsaa kan sige er henimod 200,000 Kr., henlægges der paa Regnskabet et Beløb til Reservefond, til Anskaffelse af ny Maskiner, til Udvidelser o. s. v.; hvad der saaledes skal til. Endelig for det tredje er der det at sige, at Arbejderne nyde den store Fordel, at de ere vellønnede, at de faa en ordentlig Løn. Jeg søger imidlertid forgæves efter Millionæren, som har Fordel deraf, jeg ser ikke, at nogen bliver Millionær ved at drive den Industri eller ved at have nogle Aktier i de forenede Papirfabrikker, jeg ser det ikke. Jeg kan ikke se rettere, end at, hvis der af Befolkningen gives 1 Million Kr. aarlig som en Slags privat Beskatning til private Folk her i Landet, kan jeg ikke finde de Personer, der stikke denne Mill. Kr. i Lommen. Dersom ærede Medlemmer ville overveje Spørgsmaalet nærmere og spørge, hvorledes det egentlig forholder sig med Papirforbruget her i Landet, og hvorledes det hænger sammen dermed, saa ville vel de fleste af os nærmest tænke paa det Skrivpapir, Brevpapir, som vi bruge, og den Slags Ting. Den store Befolkning i hvert Fald bruger vist ikke meget Papir, det er ikke særlig mange Breve, der skrives, det er ikke særlig mange Bøger, der føres, og selv om det nu var noget at tale om, vil jeg dog sige til de ærede Herrer, at det forholder sig saaledes, at der ikke let er noget, paa hvilket Mellemlandlerne tjene mere end ved Udsalg i smaat af Papir. Det at sælge en Bog Papir eller at sælge et lille Hæfte med Brevpapir og en 50+100 Konvolutter, er en meget god Forretning for Mellemlandlerne, det tjenes der meget betydeligt, meget stort paa. Det glæder mig for mit Vedkommende, thi jeg under meget gerne Detailhandlerne enhver passende og rimelig Fortjeneste. Men det er i alt Fald saaledes, at en Befrielse for Told paa alt det, der saaledes bruges af den store Befolkning, vil ikke mærkes, det vil ikke være en blot diminutiv Draabe, som vil have den ringeste Betydning for den, den vil komme til at give aldeles det samme Beløb som nu for sit Papir; derom er der ikke den fjerneste Tvivl. Naar man taler om Beskyttelsen og siger: Vi maa sandelig have den bort, for at lette Byrderne for Befolkningen, thi Befolkningen betaler Millioner, og her er en af disse Millioner, — saa si-